

עת"א 20931/10/17 - חסין עטאללה נגד ועדת השחרורים בכלא שיטה, היועץ המשפטי לממשלה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
עת"א 20931-10-17 עטאללה(אסיר) נ' שרות בתי 05 דצמבר 2017
הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים
לפני:
כבוד הנשיא אברהם טל - אב"ד כבוד השופט שמואל בורנשטיין כבוד השופטת דבורה עטר
העותר עטאללה (אסיר)

נגד
המשיבים
1. ועדת השחרורים בכלא שיטה
2. היועץ המשפטי לממשלה

נוכחים:

ב"כ העותר עו"ד כאמל נאטור

ב"כ המשיב 2 עו"ד עינת לב אריה

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

העותר מרצה 32 שנות מאסר עולם קצוב בגין רצח, והוא מלין על החלטת המשיבה 1 (להלן: "הוועדה") מיום 13.09.17 שדחתה את בקשתו לשחרור זמני לפי סעיף 7(א)(1) לחוק שחרור על תנאי ממאסר (להלן: "החוק"), בשל מצבו הרפואי כמתואר בחוות דעתה של ד"ר מדר, מנהלת מר"ש, שהיא רופאה המוסמכת לחוות דעה בעניין זה.

כמו כן, נתון העותר למעצר עד תום ההליכים בגין תיק פלילי שמתנהל בבית משפט זה בעניין הטענה שהעותר תקף תקיפה חבלנית חמורה את מנהלת האגף שבו הוא שוהה על ידי שפיכת סיר מים רותחים מעורבבים בסוכר, מלח ומרגרינה, לאחר שאמרה לו כי לא ניתן לטפל בבקשתו להתייחדות, בשל האיחור בהגשתה.

ב"כ העותר טוען בכתב העתירה ובטיעונו בפנינו כי שגתה הוועדה כאשר לא שחררה את העותר באופן זמני על מנת שיקבל טיפולים במחלתו הממארת, שנמצאת בשלב מתקדם מאוד, מחוץ לכותלי בית הסוהר. אומנם, לטענתו, הוועדה לא הייתה יכולה לקבוע את מועד פטירתו המדויק של העותר, אך אין מחלוקת שמדובר בחולה סופני שנמצא במצב כה גרוע שסיכויי החלמתו קלושים ביותר. משכך, עומד העותר בדרישה של "ימים ספורים" שנותרו לחייו המצדיקה את שחרורו לצורך קבלת טיפולים רפואיים מחוץ לכותלי בית הסוהר.

עמוד 1

ב"כ העותר טוען כי מסוכנותו של העותר במהלך מאסרו הלכה ופחתה, השב"ס אפשר לו לצאת לחופשה וכאשר היה בבריחה במשך 6.5 שנים הוא ניהל אורח חיים נורמטיבי, לא עבר עבירות ולא היווה סכנה.

באשר לאירוע בגינו מתנהל הליך בבית משפט זה, טוען ב"כ העותר כי זה אירע לפני שהייתה החמרה במצבו של העותר.

בסיפא טיעוניו, טוען ב"כ העותר שעל פי חוות הדעת הרפואית של מנהלת מר"ש, העותר הוא אדם סיעודי, חסר אוניס ותלוי בביצוע כל פעילויותיו היום יומיות בעזרה של אחרים.

ב"כ המשיב מתנגדת לשחרורו המוקדם של העותר וטוענת שגם אם מתקיים התנאי שבסעיף 7(א)(1) לחוק, הוועדה לא חייבת לשחרר את העותר, גם אם הינם סבורים שכן על פי סעיף 7(ג) לחוק טובת הציבור במקרה זה גוברת על מצבו הרפואי של העותר, גם אם הוא חמור כפי שמתואר בחוות דעתה של ד"ר מדר.

באשר לפרשנות שיש לתת למונח "ימים ספורים" טוענת ב"כ המשיב כי יש לתת לה פרשנות דווקנית ומצומצמת ומחוות הדעת לא ניתן ללמוד שימיו של העותר ספורים, שכן עד היום התבדתה, למזלו של העותר, התחזית הפסימית שחזתה ד"ר מדר את תוחלת חייו של העותר.

עיון בהחלטת הוועדה נושא העתירה מעלה כי לא התעלמה כלל ועיקר ממצבו הרפואי של העותר כפי שבא לביטוי בחוות דעת ד"ר מדר שהייתה מונחת בפניה ובפניו, אך לא הורתה על שחרורו של העותר על תנאי, מאחר ששלום הציבור עלול להיפגע בצורה חמורה אם העותר ישוחרר על תנאי.

הוועדה מציינת, ובצדק, את התנהגותו האלימה הנטענת של העותר כלפי מנהלת האגף שמלמדת על מסוכנותו, מעבר לזו הנלמדת ממעשיו של העותר נושא מאסרו ועברו הפלילי, וכן מציינת לחובתו את העובדה שהוא לא חזר בזמן מחופשה שניתנה לו, אלא רק לאחר 6.5 שנים, גם אם במהלך אותה בריחה לא ביצע עבירות.

באשר להצעה לשחרר את העותר שחרור זמני על מנת שיוכל לקבל טיפול בבית חולים בשכם, מציינת הוועדה כי לא ניתן לפקח על תנועותיו בזמן היותו בבית החולים או אם לא ימצא שם.

לאור כל האמור לעיל, מבלי להקל ראש במצבו הרפואי של העותר, החלטת הוועדה שנשענת באופן סביר ומוצדק על סעיף 7(ג) לחוק, היא החלטה סבירה ואיננו רואים מקום לקבלת העתירה.

אנו דוחים את העתירה.

ב"כ העותר יודיע לעותר.

ניתן והודע היום י"ז כסלו
תשע"ח, 05/12/2017
במעמד ב"כ הצדדים.
אברהם טל, נשיא
אב"ד

שמואל בורנשטיין, שופט
דבורה עטר, שופטת